

ಯಾವುದನ್ನೂ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಕೊಳ್ಳುವ ಪೆಟಿಯಂತೆ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಗಂಡು ಸಂತುಪ್ಪನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಲೆಕ್ಕಾದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಾತ್ ಸುಖಿಪುರುಹ. ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಕೆಚ್ಚಿ ಹಚ್ಚುವಂತಿರುತ್ತದೆ ಅವನ ಸಂಸಾರ. ಎಲ್ಲ ಹೆಂಡತಿಗೆ ವಿಚಾರಮಾಡುವ ಬುದ್ಧಿ, ಮನಸ್ಸು ಶ್ರೀಯಾಶೀಲವಾಗಿರುತ್ತದೇ ಗಂಡನೆನ್ನುವವನಿಗೆ ಕೆಲವುಮೈ ಅಸಹನೆ, ಅಹಂಕಾರ ಹೆಚೆಬ್ಬಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇಂತ್ರ ಬಧಕು ಬಧುಕಾಸುಳಿಯದೇ ಇನ್ನೇನೂ ಆಗಳೊಡಗುತ್ತದೆ. ಅದರ ಅರ್ಥ ಆಗುವದಿಲ್ಲ. ಸಿತೆಯೂ ಇದನ್ನೇ ಸಾವಿರ ಭಾರಿ ಯೋಚಿಸಿ ದರ್ಶಿದ್ದಾಳೆ. ತನ್ನ ಕೈವರ್ತದಲ್ಲಿಲ್ಲದೇ ಹೇಗೆ ಚೆಕ್ಕೋ ಹಾಗೇ ಸರ್ವೇದುಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಕಾಲವನ್ನು ಹಿಡಿದಿಲ್ಲಾರದೇ, ಬಿಂಜುವ ಗಾಳಿಯನ್ನು ತನ್ನೇಡಿಗೆ ತಿರುಗಿಸಲಾಗದೇ ಒದ್ದು ಇದ್ದಾಳೆ. ತನ್ನೇಲ್ಲ ಸಂವೇದನೆಗಳ ಯಾಕೆ ಈ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ರೊಚಿಹೊಗಿದ್ದಾಳೆ. ಆದರೆ ರಾಮನಿಗೆ ಇದ್ದಾವುದೂ ತಿಳಿಯದೇ, ತಿಳಿದೂ ಹೀಗೆ ಆಡುತ್ತಾನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸಿತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅವನಿಗೆ ಅಸಹನೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವನಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಬಹಳಪ್ಪ ಅವಳಲ್ಲಿದೆ.

ಒಹುಳೆಗಳಿಂದ ರಾಮನ ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ, ಹಿಡಿತ ಹೇಳುಕಾಲದ ಸಿತೆಯಂತೆ ಅವನು ಆಫೀಸಿನಿಂದ ಬಿರುವ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೈಯಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ತಂಬಿಗೆ ಹಿಡಿದು ಮುಂಬಾಗಿಲಲ್ಲೇ ಅವನನ್ನು ನಗುವೊಗದಿಂದ ಆರಿಸಿ, ಕೈಕಾಲಿಗೆ ನೀರುಕೊಳ್ಳು ಕಾಫಿ ತಿಂಡಿ ಕೆಳುವವಳಾಗಿರಬೇಕಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವನು ಬಯಸಿದ್ದು ಉದ್ದೋಜದಲ್ಲಿರುವ ಹೆಂಡತಿಯೂ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಸೇವಕರೂ ಏಕಕಾಲಕ್ಕೆ.

‘ನಾರು ರೂಪಾಯಿ ತಾ ಕಾಯಿಪಲ್ಲೆ ತತೀನಿ’ ಎಂದು ಗಂಡನನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೇ ಅವ ಉಗ್ರ ನರಸಿಂಹಾವತಾರ ತಾಳಿ ‘ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಅಪ್ಪು ದುಡ್ಡಿಲ್ಲವೇ? ಯಾಕೆ ದುಡ್ಡಿತಿ ಸಾಯಿಲಿಕ್ಕೆ? ಗಂಟು ಮಾಡಿ ಕುಂಡೆ ಕೆಳಗೆ ಇಟ್ಟುಹೊಂಡಿದ್ದೀಯಲ್ಲ?’ ಎಂದು ಇನ್ನೂ ಏನೇನೋ ಸೇರಿಸಿ ಬಯಸ್ಯಿಲ್ಕೆ ಶುರುಮಾಡಿದ ರಾಮಪ್ಪನನ್ನು ಒಂದು ಕ್ಷಣಿ ನೋಡಿದಳು. ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ವದ ಹಿಂದೆ ಪನನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೇ ತನ್ನನ್ನು ಮತ್ತುಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಂದು ರಾತ್ರಿ ಕಾಣೆಯಾದ ರಾಮ ಇವನೇಯೇ ಅನಿಸಿತು.

ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ವದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಜಾಗ ಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಪ್ರಯಾಗದಲ್ಲಿದ್ದೆ, ಹಿಮಾಲಯದಲ್ಲಿದ್ದೆ. ತುಂಬಾ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ, ಪರಮಾತ್ಮನ ಸಾಕಾಶಾತ್ಮಕವಾಗಿದೆ, ಅದೂ ಇದೂ ಎಲ್ಲ ತುಂಬ ಜಾಗಾನಿಯಂತೆ ಮಾತಾಡುವ ರಾಮಪ್ಪನನ್ನು ಅಳತ್ತಿರಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಿರುತ್ತಾಳೆ. ಪ್ರಾತಃಪ್ರಾಜೆ ಪುನಸ್ಯಾರ ಮುಗಿಸಿ ಗಂಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಜಪಮತ್ತೆ ಹಿಡಿದು ಜಪಿಸುತ್ತ ಕೂರುವ ಗಂಡನ ಮೇಲೆ ಭಕ್ತಿಭಾವ ಮೂಡುತ್ತದೆ. ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಕರುಣೆಯಿಂತುತ್ತದೆ. ಎಪ್ಪು ಬದಲಾಗಿದ್ದಾನೆ ಇವ ಎಂದುಹೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಯಾವುದೂ ಒಂದು ಪ್ರಯ್ಯಿ ಜಗತ್ತಾವ್ಯೋ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಾಗಿ ದೋಷವನ್ನೆಲ್ಲ ಸಿತೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಿ ನಡುನಿರಿನಲ್ಲಿ ಕೈಬಿಟ್ಟು ಹೋದ ರಾಮನನ್ನು ಕೆಲವರು ಪ್ರಯಾಗದಲ್ಲಿ ಕಂಡಿದ್ದೇವ ಅಂದರು. ಕೆಲವರು ಹರಿದ್ವಾರದಲ್ಲಿ, ಗಂಗಾಫಾಟೊನಲ್ಲಿ ಕಂಡೆವು ಎಂದರು. ಆಗಿನ್ನೂ ಮತ್ತುಳು ಚಿಕ್ಕವರು. ನೇರಮೋರಿಯವರಿಗೆ ತಾನೇ ಹಣಕೊಟ್ಟು ಹರಿದ್ವಾರವನ್ನೆಲ್ಲ ಹುಡುಕಿಸಿದರೂ, ಪ್ರಯಾಗವನ್ನೆಲ್ಲ ಅಲೆದು ಒಂದರೂ ರಾಮಪ್ಪನ ಪತ್ತೆಯಾಗಿರಲ್ಲಿ. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರದು ಒಂದೊಂದು ವರಸೆ. ಸಿಗಲಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಅವನ ಜೆಡ್ಕೆನಾದರೂ ಹಾನಿಮಾಡಿಕೊಂಡನೋ ಏನೋ? ಇತ್ತಿಳಿಗೆ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿತಿಯೇ